

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/209/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116214556
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7116214556.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Cakociho a členov senátu JUDr. Petra Tutka a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobkyne: E.F. U., F.. X.X.XXXX, T. R. P., Š. Č.. XXXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kerecman, spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, proti žalovanej: Slovenskej republike - Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Štúrova 2, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 5.12.2017 č.k. 41C/186/2016-179 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni p r i z n á v a plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 1.627,50 eur v lehote do 30 dní od dňa právoplatnosti rozsudku a taktiež jej priznal plnú náhradu trov konania.

2. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie v celom rozsahu vyhovel nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 1.627,50 eur, ktorého sa domáhala titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátu. Za toto nezákonné rozhodnutie označila uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Odboru kriminálnej polície zo dňa 21.7.2014, ČVS: ORP-1645/1-VYS-KE-2012, ktorým bolo voči nej vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Poukázala na to, že Okresný súd Košice I svojím rozsudkom zo dňa 13.7.2015 pod sp. zn. 6T/11/2015 ju oslobodil spod tejto obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.11.2015 pod č. k. 7To/103/2015-327 zamietol odvolanie okresného prokurátora proti uvedenému rozsudku. Ako škodu si žalobkyňa v konaní uplatnila náklady vynaložené v tomto trestnom konaní na trovy svojej obhajoby.

3. Súd prvej inštancie odôvodnil rozsudok tým, že v konaní nebolo sporné, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Odbor kriminálnej polície zo dňa 21.7.2014, ČVS: ORP-164/1-VYS-KE-2012 bolo žalobkyni vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že dňa 6.6.2012 na Okresnom súde Košice II, Štúrova 29 počas pojednávania v občianskom súdnom konaní pod sp. zn. 13C/17/2007 týkajúcom sa určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti so súp. č. XXXX, F. H.. Č.. XXX/XX, W. F. A. Č.. XXXXX, P. Ú.. D. E., Z. P. - D., prostredníctvom svojho právneho zástupcu predložila fotokópiu zmluvy o združení zo dňa X.X.XXXX, hoci vedela, že sa jedná o zmluvu sfaľšovanú alebo pozmenenú za účelom použiť ju ako pravú. Proti uvedenému uzneseniu žalobkyňa v zákonnej lehote podala sťažnosť 24.7.2014. Táto však bola podľa ust. § 190 ods. 2 písm.

a) Trestného poriadku uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 20.8.2014 sp. zn. 1/1 KP 707/14/8800-2 zamietnutá z dôvodu § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodná. Dňa 23.2.2015 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na žalobkyňu pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že dňa 6.6.2012 na Okresnom súde Košice II, Štúrova 29 počas pojednávania v občianskom súdnom konaní pod sp. zn. 13C/17/2007 týkajúcom sa určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti so súp. čl. XXXX, F. H.. Č.. XXX/XX, zapísanej na A. Č.. XXXXX, P.. Ú.. D. E., Z. P. - D., prostredníctvom svojho právneho zástupcu predložila fotokópiu zmluvy o združení zo dňa X.X.XXXX, hoci vedela, že sa jedná o zmluvu sfaľovanú alebo pozmenenú za účelom použiť ju ako pravú. Dňa 10.3.2015 vydal Okresný súd Košice I podľa § 353 Trestného poriadku trestný rozkaz č. k. 6T/11/2015-230, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako bol uvedený v obžalobe prokurátora. Proti trestnému rozkazu žalobkyňa prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Zoltána Koreňa podala odpor zo dňa 24.3.2015. Okresný súd Košice I žalobkyňu rozsudkom zo dňa 13.7.2015, č. k. 6T/11/2015 oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 12.2.2015, sp. zn. 1Pv/452/12/8802-13, a to podľa ust. § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom. Proti predmetnému rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie dňa 21.7.2015. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.11.2015, č. k. 7To/103/2015-327 zamietol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné. Trestné stíhanie voči žalobkyni bolo teda vedené od 21.7.2014 do 19.11.2015, kedy bola žalobkyňa právoplatne oslobodená spod obžaloby. V konaní tiež nebolo sporné, že v priebehu trestného konania si žalobkyňa zvolila za obhajcu JUDr. Zoltána Koreňa, ktorému udelila plnomocenstvo na zastupovanie v trestnej veci vedenej na ORPZ Košice, OKP, ORP-1645/1-OVK-KE-2012 dňa 17.10.2014, ako to vyplýva aj z č. I. 19 trestného spisu. JUDr. Zoltán Koreň si za právne zastupovanie žalobkyne v trestnom konaní vyúčtoval odmenu v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z., a to na základe zálohovej faktúry 0082015, vystavenej dňa 23.3.2015 s dátumom splatnosti do 5 dní od prevzatia za prevzatie obhajoby v trestných veciach ORPZ Košice, poradu s klientom, preštudovanie spisu, výsluch klientky, výsluch svedkyne / úkony po 80,04 eur, záverečný návrh pri oboznamovaní, porada s klientkou a podanie odporu proti trestnému rozkazu / úkony po 69,91 eur, paušálna suma úhrad za úkony (počítané len 9,04 eur za úkon), spolu 446,28 eur bez DPH, + DPH 89,25 eur, spolu úhrnom k úhrade 535,53 eur. Predfaktúrou č. 0362015 vystavenou dňa 3.11.2015 s povinnosťou úhrady do 10 dní po doručení, a po odrátaní sumy 446,28 eur bez DPH, resp. s DPH 535,53 eur za úkony, ktoré už boli vyfakturované zálohovou faktúrou 0082015, vyúčtoval žalobkyni sumu 909,98 eur bez DPH, DPH 181,99 eur, teda úhrnom 1.091,97 eur za ďalšie úkony v rámci trestného konania, ktoré sú podrobne rozpísané v tejto predfaktúre. Žalovaný nerozporoval tieto úkony JUDr. Zoltána Koreňa ani sumu, ktorú si za tieto úkony vyfakturoval. Taktiež bolo nesporné, že na základe dokladu o hotovostnom vklade zo dňa 30.3.2015 žalobkyňa vložila na účet JUDr. Zoltána Koreňa sumu 535,53 eur, ako úhradu zálohovej faktúry 0082015, a na základe dokladu o hotovostnom vklade zo dňa 12.11.2015 vložila na účet JUDr. Zoltána Koreňa žalobkyňa sumu 1.091,97 eur, ako úhradu za predfaktúru č. 0362015. Na základe toho súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenia zák. č. 514/2003 Z.z. uzavrel, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že nárok žalobkyne je dôvodný v celom rozsahu. V konaní bolo preukázané, že voči žalobkyni bolo vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, a tiež to, že bola voči žalobkyni podaná obžaloba pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona dňa 23.2.2015 prokurátorom okresnej prokuratúry Košice I, a tiež to, že žalobkyňa bola rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/11/2015 zo dňa 13.7.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.11.2015 č.k. 7To/103/2015-327 oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I podľa ust. § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom. Ako vyplynulo z cit. rozsudkov, v rámci celého prípravného konania ako aj konania pred súdom, nebol produkovaný jediný relevantný a zákonný dôkaz, ktorý by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukazoval to, že skutok obsiahnutý v obžalobe je trestným činom. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nakoľko žalobkyňa bola oslobodená spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I, je Uznesenie o vznesení obvinenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Odbor kriminálnej polície zo dňa 21.7.2014, ČVS:ORP-1645/1-VYS-KE-2012 nezákonným rozhodnutím v zmysle ustálenej judikatúry súdov, a možno konštatovať, že ani v čase, kedy bolo voči žalobkyni vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nebol skutok trestným činom, a teda takéto trestné konanie voči nej nemalo byť vôbec začaté a žalobkyňa ani

nedala dôvod na to, aby voči nej bolo vznesené obvinenie. Súd mal teda za preukázané, že žalobkyni voči, ktorej bolo trestné stíhanie vedené od 21.7.2014 do 19.11.2015, kedy bola žalobkyňa právoplatne oslobodená spod obžaloby, vznikla v príčinnej súvislosti s týmto trestným stíhaním škoda pozostávajúca z trov obhajoby, ktorú si uplatnila v tomto konaní. Žalobkyňa preukázala špecifikáciu trov obhajoby ako aj vyfakturovanú sumu vo výške 1.627,50 eur, a to faktúrami vystavenými jej obhajcom JUDr. Zoltánom Koreňom, a tiež úhradu týchto súm dokladmi o hotovostnom vklade zo dňa 30.3.2015 v sume 535,53 eur, a dňa 12.11.2015 v sume 1.091,97 eur, ktoré skutočnosti ani žalovaný nenamietal. Preto súd prvej inštancie rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.627,50 eur v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, nakoľko žalovaný požiadal o možnosť dlhšej lehoty na plnenie, a to minimálne v dĺžke 30 dní. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal ich plnú náhradu.

4. Proti rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Táto žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť, alternatívne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje odvolanie založila na ust. § 365 od. 1 písm. h/ C.s.p., teda na tvrdení, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedla, že žalobkyňa v konaní nepreukázala existenciu nezákonného rozhodnutia, na základe ktorého by jej patril nárok na náhradu škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z.. S poukazom na konkrétne rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. II ÚS 163/2013-50 a na jeho záver podľa ktorého nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu uznesenie o vznesení obvinenia iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Svoju argumentáciu zakladá aj na ďalších rozhodnutiach všeobecných súdov, ako aj na rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Lavrechov proti Českej republike zo dňa 20.6.2013. Zároveň uviedla, že súčasná prax všeobecných súdov spočíva v tom, že pokiaľ dôjde k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu obvineného spod obžaloby, považuje sa uznesenie o vznesení obvinenia za nezákonné, nemá oporu v žiadnom ustanovení zák. č. 514/2003 Z.z.. Má za to, že hoci bola súdnou praxou vytvorená tzv. fikcia nezákonnosti rozhodnutia, táto nemá oporu v zák. č. 514/2003 Z.z., nakoľko ide o zámer zákonodarcu nepovažovať uznesenie o vznesení obvinenia a na neho nadväzujúce rozhodnutia automaticky za nezákonné výlučne na základe výsledku trestného konania, a nie o medzeru v práve, ktorú by bolo potrebné dotvárať judikatúrou. Rozhodnutie súdu, ktoré by legitimizovalo takúto konštrukciu nezákonného rozhodnutia by bolo v rozpore so všetkými zásadami trestného práva na území SR, pretože uznesenie o vznesení obvinenia podľa platného trestného práva nepredpokladá istotu, že skutok sa stal, že je trestným činom alebo prečinom a istotu, že ho skutočne spáchal podozrivý. Uznesenie o vznesení obvinenia tak nie je nezákonným z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu alebo prečinu sa neskôr počas jednotlivých štádií trestného konania z rôznych dôvodov nepotvrdila.

5. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Táto žiadala napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Vo vyjadrení uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, keďže je založené na spoľahlivom zistení skutkového stavu, a to vykonaním dôkazov, ako aj na základe správneho právneho posúdenia. Má za to, že právny názor uvedený v odvolaní žalovanej neobstojí. To že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má oslobodenie spod obžaloby, stabilne judikuje Najvyšší súd SR (napr. rozsudok sp. zn. 3Cdo 194/2010 z 30.3.2013, uznesenie 4MCdo 15/2009 z 18.8.2010). Takýto názor bol opakovane vyjadrený i v právnych vetách rozhodnutí schválených na uverejnenie v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR - R 70/1994 podľa ktorých „Ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa § 1 až § 4 zák. č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Toto právo nemá iba ten, kto si obvinenie sám zavinil a ten, kto bol spod obžaloby oslobodený alebo proti ktorému bolo trestné konanie zastavené len preto, že nie je za trestný čin trestne zodpovedný, alebo mu bola udelená milosť alebo bol trestný čin amnestovaný.“ Má za to, že aj samotný Ústavný súd SR zastáva stabilný názor, podľa ktorého rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, má oslobodenie spod obžaloby (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 25/2011). Má za to, že stabilitu týchto záverov, ako aj ich ústavnú súladnosť potvrdil znova pred krátkym časom Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III. ÚS 44/2017 z 21.11.2017.

6. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie sa správne vypořiadal so zákonnými podmienkami pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a aj správne vo veci rozhodol pokiaľ žalobe vyhovel.

8. Odvolací súd považuje za vecne správne a výstižné aj dôvody prvoinštančného rozsudku a preto sa v súlade s ust. § 387 ods. 2 C.s.p. obmedzuje na konštatovanie správnosti týchto dôvodov a s poukazom na obsah odvolacích námietok žalovanej považuje za potrebné k týmto dôvodom dodať:

9. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú odvolaciu námietku žalovanej spočívajúcu v tvrdení, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zodpovednosti žalovanej za škodu vzniknutú žalobkyni je založené na nesprávnom právnom názore. Odvolací súd konštatuje, že právne závery súdu prvej inštancie sú v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, za ktorú možno považovať rozhodnutia uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí. Za také považuje uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.10.2010 sp. z. 4MCdo 15/2009 uverejnené pod č. 37/2014 podľa ktorého zmyslu a účelu § 6 ods. 1 vety prvej zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovedá interpretácia tohto ustanovenia v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania, vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. V tomto rozhodnutí Ústavný súd SR zaujal názor podľa ktorého za ústavne konformný treba považovať výklad podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného (prípravného) konania ukazujú, že nejde o trestný čin, zároveň znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania o vznesení obvinenia. Nárok na náhradu škody spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, ktorú neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zák. č. 514/2003 Z.z.. Konštatoval, že súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

10. Odvolací súd tieto právne závery Najvyššieho súdu SR ako aj Ústavného súdu SR považuje za rozhodnutia zakladajúce ustálenú súdnu prax. S týmito sa v celom rozsahu stotožňuje a z tohto dôvodu nepovažuje odvolanie žalovanej za dôvodné.

11. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutia okresných súdov, na ktoré žalovaná poukazuje v odvolaní nemožno považovať za ustálenú súdnu prax.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ako aj v naväzujúcom výroku o trovách konania potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

13. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, preto jej patrí plná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).